

РАЗПОЗНАВАНЕ НА ИЗВЪНЗЕМНАТА ДЕЗИНФОРМАЦИЯ: ЧАСТ I

Увод

За по-малко от десетилетие човечеството ще се изправи пред неоспоримо публично разкриване на извънземното присъствие¹. Критичният избор, който следва, ще доведе до трагични последици, ако се направи от невежество, объркване, слабост или отчаяние. Затова, трябва да се направи информиран избор, за да се защити свободата на човечеството. Тази книга е за придобиване на прозорливост, необходима при бъдещите отношения с извънземни сили, чрез разбиране и вземане поука от настоящите им методи на измама. Трябва да предвидим евентуалната извънземна измама, така че да можем да я парираме.

Да се различат миролюбивите от агресивните извънземни е лесно. По-труден въпрос обаче е как да се открие разликата между позитивните извънземни и негативните такива, които се правят на позитивни. Този въпрос е важен, защото проучванията показват, че не всички извънземни фракции са искрени или вземат присърце най-добрите ни интереси. Ако враждебните сили коварно

¹ Тази приблизителна оценка се базира на няколко фактора, включително: 1) скоростта, с която обществеността се аклиматизира към съществуването на извънземни, 2) скоростта, с която климатичната, икономическата и политическата нестабилност се е насочила към условия, наредени за извънземна интервенция, 3) това, което са разказали похитени и контактирани относно завършването на извънземната програма за хибридизация и определяне на времето на контакта на извънземните с човечеството като цяло, 4) популярното очакване, че 2012-2013 ще бъде време на голяма трансформация, която ще бъде стратегическа входна точка за извънземните, възнамеряващи да заложат на тези очаквания, 5) евентуалните опустошителни ефекти от следващия слънчев цикъл, достигаш своя пик през 2010-2013, и 6) личните ми наблюдения върху настоящата готовност на отделни личности, които вероятно ще играят роля в галактическата дипломация и колко още години ще са им необходими, за да достигнат пълна зрелост за изпълнение на задачата.

имитират доброжелателните такива, то всеки, отказващ да приеме такава възможност, отваря врата на измамата. Онези, които задълбочено проучват извънземното присъствие, неизбежно ще стигнат до заключение, че такива измамници има вече тук на Земята, водещи психологическа война срещу нас, за да сразят проницателността ни и да създадат сред населението растящо желание за тяхното предстоящо пристигане и лидерство.

Ако установим дипломатически отношения с измамнически сили, без да ги разпознаем като такива, ще бъдем обречени да повторим историята за последен път. Нека си припомним как коренните жители на Америка са продавали безценна земя за безполезни дрънкулки и нарушени обещания, или как днешните американци продават своята свобода за тирания в името на сигурността². Ако това се е случило преди, какво пречи да се случи и днес? Нищо, освен съзнателно да направим различен избор. За да предотвратим тази възможност, трябва да знаем своите приоритети и да изградим проницателно разбиране на разликите между позитивните сили и негативните измамници. Въпросът как можем да направим разлика между тези две сили ще засегне дълбоко същността на цялата измама. Някои хора може да отхвърлят това, като приемат, че всички извънземни трябва да са позитивни, че тези разсъждения не са нищо друго, освен „ксенофобска параноя“. Е, може би те оставят своите пристрастия да им пречат да разсъждават по-добре. За съжаление, такъв начин на мислене днес е обичаен, като се има пред вид обхвата и прецизността на цялата извънземна дезинформационна кампания. Тя е толкова сложно скроена според слепите точки в психиката и

² Вижте *Allies of Humanity: Book Two* (Summers, 2005) (*Съюзници на човечеството. Книга втора* (Съмърс, 2005)) за по-подробна разработка на паралелите между местни жители и изследователи в нашата собствена история и пред какво ще се изправим скоро.

емоционалните слабости на хората, че всички, освен най-разсъдливите и тези с най-проницателна интуиция, са въведени в заблуждение. И както се казва: пътят към ада е постлан с добри намерения – независимо от това колко се стремим към мир, любов и прогрес, без необходимото осъзнаване на непредвидените обстоятелства, резултатите могат да бъдат точно обратните.

Мое твърдо убеждение е, че искрено позитивни извънземни съществуват и са активни в нашия свят, но че истинската им природа не отговаря на популярните очаквания. По-скоро измамниците са тези, които се обличат в нашите наивни научни, културни, религиозни и спиритуалистични представи, за да утвърдят своя имидж.

Без познания за това как наистина изглеждат позитивните извънземни, хората могат да приемат погрешната алтернатива. И така, целта ми е да изследвам в тази книга лъжите, разпространявани от измамниците, като в последната част ще разгледам истинската природа на позитивните извънземни. Това би трябвало да осигури добра база от предположения, от която схватливите читатели могат да формулират своите собствени критерии за разпознаване.

Проучване на трансценденталните явления

Трябва да ни бъде абсолютно ясно, че извънземното явление е мъгляво по природа. Опитът да се приложат строги научни стандарти за обективност към извънземния феномен, е непрактичен и нереалистичен. Науката си позволява лукса да борави с материална действителност, която е универсално проверима, но извънземният феномен е по-сложен и по-трудно уловим от материалния свят. Той не само че включва интелигентни същества, които могат да избират каква част от себе си да разкрият и с кого да взаимодействат, но и тяхното взаимодействие с нас е управлявано от междуизмерна динамика, която изисква зависимост от наблюдателя.

Недвусмисленото доказателство за присъствие на извънземни е лично и непреносимо³. Тази тенденция към лично, а не към обективно доказателство не означава, че извънземният феномен е субективен, понеже субективността би предполагала, че той не съществува независимо и е само продукт на въображението. Нито пък че е обективен, защото обективността би предполагала, че е проверим от всеки. По-скоро излиза извън рамките на субективността и обективността взети заедно, чрез независимото си съществуване, което се разкрива само на базата на индивидуалния, личния опит.

За да проникне в извънземния феномен, човек трябва да притежава добра интуиция, остра наблюдателност, да бъде гъвкав и да работи с вероятности и хипотези вместо с противопоставяне на черно и бяло, да има развит добър нюх за откриване на дезинформация, да бъде запознат с най-новите налични изследвания, а освен това, добре е да има и съответния личен опит в тази област, както и емпатична способност психически да усеща неискреността на другите. Ако една или повече от тези способности му липсват, доброто използване на останалите може да компенсира това.

Тези качества са онова, на което съм се осланял при проучване на извънземния сценарий, представен в тази книга. Понастоящем, това отговаря на всичко, което съм изпитал, проучил, наблюдавал и почувствал интуитивно в живота. Какво прави една теория добра? Това, че тя не е опровергана

³ Метафизичната, свръхизмерна и интелигентна природа на извънземното присъствие направи НЛЮ феноменът да функционира като макроскопично квантово явление, зависимо от наблюдателя. В резултат на това принципът на несигурността пречи на универсалната сигурност. Така, колкото по-универсално е доказателството за присъствие на извънземни, толкова по-малко убедително е то, например, заснетият забелязан НЛЮ, на който, въпреки че е могъл да го види всеки, липсват подробности, за да бъде убедителен. И обратно, колкото по-убедително е доказателството, толкова по-малко универсално е то, понеже се случва с похитени, които имат неопровержимо лично доказателство от своя опит, но не са в състояние да го заснемат и по този начин да споделят опита си.

от факти, че е най-простата теория, обясняваща известни данни, без да пренебрегва противоположните доказателствени данни, че разкрива действителния порядък зад неща, смятани преди това за несвързани, че може лично да бъде изпитана и проверена, че непрекъснато се потвърждава от нови данни, и че сравнена с алтернативните теории, тя е най-правдоподобна и интуитивно резонантна, истинска от гледна точка на опита и наблюденията.

През последните петнадесет години проучих голямо количество книги, списания, лекции, документални филми, радио предавания, новинарски статии, уебсайтове и научни списания, в които се засяга темата за извънземното присъствие. Интерпретирах ги, като ги сравнявах със собствения си опит, интуиция, критично мислене и случките, разказани ми от хора, на които имам доверие. От всички тези късчета съставих една минимално комплексна хипотеза, отнасяща се до това кои са извънземните, които играят главна роля, какъв може да се окаже диапазонът на техните способности, как обикновено действат те и, оттук, какви са индикациите за евентуалните им мотиви.

Обаче, независимо от това, дали теорията ми е вярна или не, реалната ситуация е много по-сложна от това, което съм описал тук. Ако не нищо друго, то онова, което следва, поне ще покаже минималното ниво на сложност, необходимо за подход към темата за извънземното присъствие.

Описание на най-важните типове извънземни

Ще започна с общ преглед на извънземните, играещи главна роля: сиви, влечугоподобни, богомолкоподобни и скандинавски тип. Това са четирите неизменно повтарящи се типа както в законните изследвания, така и в литературата за извънземна дезинформация⁴. Разбира се, има и други типове

⁴ Вижте източниците, дадени в края на настоящата книга, по-специално следните: Angelucci, Jadczyk, The Blue Planet Project, Turner, Jacobs, Andrews, Delicado, fore,

извънземни, но те не са толкова важни, колкото тези четири типа, които се появяват последователно в източниците. По тази причина ще прескоча разглеждането на по-малко значимите извънземни и ще се съсредоточа върху популярните такива.

Сивите

Сивите са обикновено най-често срещаният тип извънземни. Те са високи между 91 и 152 см, с непропорционално големи крушовидни глави. Кожата им варира от делфиново сива до порцеланово бяла и има сух, грапав и изключително еластичен строеж. Коса и изпъкнали уши липсват; носът и устата са закърнели. Сивите са известни със забележителните си очи, които са подобни на тези на котките, иначе изцяло като обсидиан, ако са скрити зад тъмно покритие. Техните очи варират от малки до големи, от кръгли до бадемовидни. Движението им може да се опише като пъргаво и лъкатушно, но като на работи и без грациозност.

За сивите е известно, че ги обзема паника и чувство на безсилие, но им липсват сложни чувства като съпричастие, съчувствие, любов и хумор. Това ни подсказва, че тяхното съзнание се поддържа от примитивната рептилна част на мозъка, а останалата служи за екстрасенсни и интелектуални функции. Онези способности, които ги правят полезни, са свръхразвити, а останалите са редуцирани. Те са минималистични форми на живот, оптимизирани за функцията, за която са предназначени.

Сивите са генетично инженерани, развити в екстрасенсно отношение, междуизмерни същества-работници, надарени с рудиментарна чувствителност и подобна на компютър интелгентност. В своята най-основна форма те са органични работи с програмируем изкуствен

Valerian, Lorgen и Royal.

интелект, отгледани в съдове от събрани биологични материали. Сивите работят в групи, свързани екстрасенсно в колективен разум, въпреки че всеки има определена степен на автономия.

Тяхната ДНК е модификация на рептилния геном, оптимизирана за максимум екстрасенсни и кибернетични способности. Кибернетични означава, че те при необходимост са управляеми дистанционно, функциониращи като дистанционно управляеми екстрасенсни роботи, аватари или портали, през които съзнанието на техните началници може временно да действа. И така, въпреки че по подразбиране те са програмирани и същевременно интелигентни автомати със свое базово съзнание, те лесно се обладават и контролират от външен интелект.

Геномът на сивите може да прелее екстрасенсни и кибернетични елементи в напълно съзнателни видове чрез хибридизация. Това произвежда нова раса, която екстрасенсно е с по-големи способности, но по отношение на съзнанието е по-контролируема. Високите сиви със съзнателно поведение и индивидуализирано съзнание са изключителен пример за това, а сивите в своята най-чиста форма са ниски дрони-работници; първите често са наблюдавани да ръководят и надзирават последните. Възможна е всякаква пропорция на хибридизация с неограничен брой видове, включително хора и животни.

Сивите понякога са във физическа, а понякога в привидно етерична форма. Те могат да варират между тези състояния в зависимост от това колко дълбоко са проецирани или измерно завъртени в нашето измерение. Ако са достатъчно дълбоко, за да споделят същото ниво като нас, те ще бъдат напълно физически за нашите сетива. Ако са само частично проецирани, то те ще бъдат невидими за нашите очи, като същевременно се спотайват наоколо, за да наблюдават и въздействат. Когато са физически невидими,

сивите все пак могат да бъдат интуитивно открити, видени и проследени от животни, и да бъдат усетени при астрални проекции или хипнотично състояние на съзнанието.

Някои сиви не са физически същества, а само мислени форми, които са етерични построения без физически тела, на които липсва способността да се материализират във физически тела. Те обикновено се използват за обладаване на хора, за въздействие и наблюдение, докато материалните сиви биват използвани за физически задачи, като манипулации с похитените.

Извънземни, на които родно е друго измерение, и на които е необходимо да взаимодействат с хора, без сами да преминават границата на измерението, могат да използват сиви като дистанционно управляеми сонди за екстрасенсно подчиняване, управление и изваждане на похитени хора от физическата плоскост. Ако сивите са отгледани от биологични материали, събрани от нашия свят, техните тела са изградени от материали, пригодени вече към нашето измерение, което им позволява да действат в нашата физическа среда. Това е една от главните причини сивите да преобладават в съобщенията за отвличания.

Друга причина да се съобщава толкова често за сиви е, че те са удобни за подставени лица за извънземните или човешките военни фракции, които желаят със стратегическа цел да запазят в тайна своето собствено участие във феномена на отвличанията. Тук спадат влечугоподобните, богомолкоподобните и скандинавския тип извънземни. По-малко се знае за тях, отколкото за сивите, защото те се срещат по-рядко и броят им е по-малък. Това не означава, че те са по-малко замесени във феномена на отвличанията; те ръководят своята програма на отвличания иззад кулисите и оставят сивите да продължават с поставените им задачи, без намеса на отговорни лица, освен ако не се наложи от обстоятелствата.

Влечугоподобни

Влечугоподобните са хуманоидни същества с алигатороподобни черти, включително вертикални зеници, люспи и понякога опашки. Съществуват различни фракции и типове влечугоподобни, макар че всички те имат обща отличителна черта да бъдат високо интелигентни и добри тактически стратегии; някои дори имат отлични умения по човешки езици. Само малка част от тях са относително доброжелателни⁵, докато останалите изглежда твърде здраво са стегнати в обръчите на своето генетично програмирано предразположение към психопатия, власт и управление. Последните обикновено са замесени в инциденти на изнасилване, мъчение и осакатяване на хора от извънземни⁶.

Влечугоподобните са междуизмерни и физически могат да се появяват в нашето измерение за ограничен период от време. Обикновено те си стоят в своето измерение в потерично състояние и дистанционно управляват сивите дрони. Когато използват сивите за интерфейс, те могат дистанционно да черпят емоционална енергия, излъчена от ужасените похитени, намиращи се наблизо. Тази жизнена енергия е хранителен и енергиен източник за междуизмерните извънземни с негативна ориентация, понеже за техните етерични тела и технологии тя е това, което е физическото гориво за нашите физически тела и технологии. Влечугоподобните се срещат по-рядко от сивите, но са известни като едни от техните началници.

5 Що се отнася до евентуалното съществуване на доброжелателни влечугоподобни, това обстойно се засяга в *The Lacerta Files, The Convoluted Universe Book Two* (Cannon, 2005, pp. 272-300), и телевизионни сериали като *V: The Miniseries* и *Stargate SG-1*, където нелегални работят в редовете на негативни извънземни, за да рушат устоите на тяхното управление. Ако съществуват доброжелателни влечугоподобни, те вероятно ще гледат да не привличат внимание.

6 Такива инциденти са документирани в книгите на Eve Lorgen, James Bartley, Karla Turner и др.

Богомолкоподобни

Това са богомолки с размери на човек, които имат триъгълни глави, големи очи, които обгръщат главата, и дълги прегънати ръце. Те се виждат рядко извън компанията на влечугоподобни и сиви на борда на кораби. Съзнанието им е лишено от емоции, пресметливи са, но са изключително опитни в техническата област. Вероятно работят като техници, специализирани в манипулация на съзнанието, изменение на времевата линия и инженеринг на измеренията.

Скандинавски тип

Скандинавският тип извънземни изглеждат като мъже и жени от бялата раса. Обикновено са светлокожи, светлооки и главно с руса коса, въпреки че някои имат и по-тъмна коса. Сравнен с човек със средно телосложение, скандинавският тип има по-развито телосложение, по-големи очи и по-висок ръст. Има също така телепатични способности и свръхчовешка интелигентност. Извънземните от скандинавски тип са също междуизмерни същества, обикновено съществуващи отвъд завесата на измерението, като разликата е, че надарените със способност да възприемат субективно (съзнателни) извънземни от скандинавски тип са по-опитни в проецирането си на нашата физическа плоскост от влечугоподобните, богомолкоподобните и сивите. Те могат и се разхождат сред нас открито, без да бъдат забелязани.

Скандинавският тип се разделя на три главни категории. Когато бъдат забелязани да работят със сиви като послушни помощници, те са вероятно раболепни клонинги или синтетични хуманоиди, а не истински съзнателни представители на скандинавския тип. Когато действат като контролбори или надзорници на сиви, богомолкоподобни или влечугоподобни, те са извънземни от скандинавски тип с негативна ориентация. Когато те са напълно осъзнали се

индивидуалисти, подкрепящи свободната воля, те са представители на скандинавския тип с позитивна ориентация.

Така, физиологията на скандинавския тип сама по себе си не е признак за ориентация или намерения. Това се усложнява още повече от плавното взаимно преливане на единия и другия тип близо до средата на спектъра. Изхождайки от качествена гледна точка: повечето негативни извънземни от скандинавски тип зад погледа си крият студенина, позитивните – топлина, а раболепните – известна празнота.

Намесата на извънземни в човешката история

Онези извънземни групи, които са отговорни за генетичния инженеринг на хора и „посяването“ им в различни светове, вероятно вече не са с нас. Въпреки това, някои типове извънземни, включително споменатите по-горе, са направили свои собствени модификации на човешкия генофонд в по-близкото минало. Тези модификации включват генетично програмиране на хора с универсални слабости, предразположения и недостатъци. Друга модификация е създаване на наследственост за определени таланти, склонности и съдби; по-специално: наследственост за склонност към политически елитизъм, войнстващо превъзходство или екстрасенсна мощ. Нито една от извънземните групи, присъстващи днес, няма правото да претендира, че е създала човешкия вид, макар че непочтеното присвояване на заслугите би помогнало на онези, които напредват с негативния си таен план.

Исторически, митологични, религиозни и археологически сведения сочат, че извънземни са взаимодействали открито с хората в древни времена. Имало е различни воюващи извънземни фракции, а всяка фракция имала съответно своите човешки последователи, които виждали в тях богове и бивали вълчани в техните схватки.

Нещо такова е засвидетелствано в Стария завет. Като се има пред вид библейската хронология, изглежда от около 1000 година пр.н.е. взаимодействието между хора и извънземни започва да става все по-прикрито, преминавайки от „богове“, открито разхождащи се по земята, към лични срещи с избрани личности, неясни и субективни видения.

Докато за обществото като цяло извънземното присъствие избледняло от реалност в мит, извънземните фракции продължавали тайно да напредват с изпълнението на своите тайни планове. Това включвало основаване на тайни човешки братства, на които били поверени специални знания и власт да насочат курса на цивилизацията и да действат в съответствие с целите на своите извънземни благодетели. Тайните общества варирали в своята ориентация – едни се насочили към световно господство и трупане на знания, други поели отговорност да защитават езотеричните знания от злоупотреба и да неутрализират силите на покварата.

Могат ли човешките умове да разберат подбудите на извънземните?

Що се отнася до намеренията на извънземните, трябва да признаем, че макар и да са различни от нас в много отношения, в други отношения те са много подобни. Типовете извънземни, за които най-често се съобщава – било то скандинавският тип, влечугоподобните, сивите или богомолкоподобните – са хуманоиди, имат туловище с два крака и две ръце, глава с две очи, уста и нос. Те са смъртни, нуждаят се от препитание и пътуват в превозни средства. Те могат да общуват телепатично и понякога словесно с хората.

Според информация, дадена от похитени, контактирани и вътрешни хора, повечето от техните предполагаеми междузвездни точки на произход – Сириус, Арктурус, Прочион, Плеяди, Зета Ретикули – са на по-малко от сто

светлинни години от Земята. Това е 0,1% от диаметъра на Млечния път. Подобие и близостта са толкова значителни, че много вероятно е да имаме работа със свои космически роднини – било то бъдещи еволюционни потомци на човешката раса, пътували назад във времето, извънземни, които са ни модифицирали генетично по свое подобие или други варианти на хуманоидни шаблони, посети в други светове в този сектор на галактиката.

По тази причина, подбудите на извънземните не са толкова чужди, че да бъдат пълна мистерия за човешките ни умове. Можем да хвърлим светлина върху техния манталитет и намерения чрез едно обширно и задълбочено проучване, лично взаимодействие, изключителна проникателност или дори проникване до остатъчни знания от предишни инкарнации, в които сме били извънземни.

Погрешно би било да се умува, изхождайки от общи научни или религиозни предположения относно това какви би трябвало да са подбудите им, като се отхвърлят данните от по-малко конвенционални източници. Извънземните измамници разчитат на тези наивни предположения, за да изградят прекалено опростенческа антропоморфична маска на правдоподобност, зад която да скрият своите истински намерения.

Какво разкриват данните от наблюденията за способностите на извънземните?

Да се разбере тайният план на извънземните не е лесно, но това не е невъзможно. Към този въпрос може да се подходи дори и само частично, чрез необичайна интуиция, усет и проникателност. Първата стъпка е постигане на по-добро разбиране на тяхната природа и способности. Нека проучим какво разкриват досегашните изследвания на НЛЮ и отвлеченията.

Извънземните кораби могат да изглеждат по-големи

отвътре, отколкото отвън, бързо набират изключително висока скорост, пътуват със свръхзвукова скорост, без да причиняват гръм при преминаване на звуковата бариера, правят остри завои без инерционни странични ефекти, прескачат от едно на друго място, сякаш чрез телепортиране, и стават невидими. Когато висят във въздуха на ниска височина над коли и сгради, чува се едно типично пулсиращо бучене. Вероятно механизмът им за висене във въздуха използва пулсиращи гравитационни полета, синтезирани от отделни вълнови форми за произвеждане на насочваща тяга⁷.

Всичко това сочи овладяване на тъканта на времепространството. Извънземната технология може да измени местния гравитационен потенциал, за да промени скоростта на времето, да нулира инерцията и да свие пространството, за да промени физическата скала. Невидимостта и телепортацията подсказват, че те имат достъп и до хиперпространството, като леко навлизат в хиперпространството, за да станат невидими, или изцяло, за да съкратят пътя до друго място. Тяхната технология е ултра релативистична и свръхизмерна по своята природа.

Извънземните могат минат или преплуват през твърди стени. Използвайки специален лъч, излъчен от външността на извънземния кораб, те могат да вземат на прицел, да издигнат чрез левитация и да изтеглят похитения от дома му през прозорци от твърдо стъкло, тънки стени и други несъдържащи желязо прегради. Отвлеченият не се дематериализира в енергия или малки частици, а по-скоро се плъзга през преградата, както един лист хартия се плъзга по друг.

Извънземната технология позволява генериране на

⁷ Вижте *Unconventional Flying Objects* (Hill, 1995) за научно изследване на двигателните системи на НЛО. Чрез процес на елиминиране, авторът стига до заключение, че се използват пулсиращи гравитационни полета. Ако е така, то насочването ще бъде възможно чрез фазирана многоелементна система от емитери на полета.

червееви дупки или кратки тунели през хиперпространството между две отдалечени точки във времепространството. Това може да се покаже като портал, който се отваря в спалнята на похитения и води до подземна база.

Похитените може да усетят внезапно спиране на външните шумове (като цвърченето на щурците) в началото на отвличането. Те могат също така да забележат и промяна на въздушното налягане, нарушаване степента на контраст на светлосенките в стаята, кехлибарен нюанс на въздуха и да почувстват нещо като спускане на тежка завеса или похлупак върху тях или върху пространството непосредствено до тях⁸. Това сочи, че местността е измерно изолирана от околното пространство и е изключена от обкръжаващия поток на времето, така че за евентуалните свидетели извън мехура отвличането трае миг и убягва от вниманието им. Иначе отвличанията биха били невъзможни в пренаселените градски райони. Мехурът също така произвежда изместена среда, в която за влизащите похитители е по-лесно да действат, тъй като ги посреща на половината разстояние.

Похитителите също така имат физиологичен и психологически контрол върху своите цели. Отвличанията от пътя включват това водачът да изпита внезапно неустойимо желание да отбие и спре. Похитени от дома им, които все още не са заспали, могат да почувстват силен натиск бързо да си легнат и заспят или чувстват как силата на волята им и самоконтролът им се изплъзват като тежък воал, спускащ се върху тях. Сивите имат телепатична способност да подчиняват похитените, да предизвикват или премахват страх, или да причиняват временна парализа.

Не всички отвличания са физически. При някои се

⁸ The Cassiopean Transcripts обясняват кехлибарения оттенък като просмукване от „четвъртата плътност“ (област на по-високо измерение). Аз съм наблюдавал това и промяната в контраста на осветлението в началото на едно отвличане. Sight Unseen (Hopkins and Rainey, 2004) споменава кехлибарения оттенък. Chasing Phantoms (Conti, 2009) разказва за това явление, както и за ефекта на стъкления похлупак.

отвлича не тялото, а душата, по-точно – етеричното и астралното тяло, които по време на сън естествено се отделят от физическото тяло и се реят над него. Душата се отнася бързо чрез вихрообразен притеглящ лъч и се прехвърля през измерението горе, където похитителите извършват различни сканирания и манипулации, преди да я върнат обратно в тялото. Похитеният рядко осъзнава нещо от това, освен ако не се събуди случайно, докато е във тялото, в който случай е възможно да се пребори с притеглящия лъч и да избегне отвличането на душата и чрез цялата сила на волята си да се върне в тялото си и да се събуди. Така междуизмерните извънземни са способни директно да манипулират нефизическите компоненти на човешките същества, а не само физическите.

Всичко, споменато по-горе, в по-голямата си част е основно познание от областта на отвличанията. По-малко известна е степента, в която извънземните могат да манипулират мислите, чувствата, възприятията, събитията в живота и самата история. Още по-малко са ни известни техните по-езотерични и нефизически подбуди. Информацията за тях трябва да бъде филтрирана от областите, които са извън обичайните граници на изследване на отвличанията. Това става с помощта на нечий личен опит, съотнесен към този на други, безброй внимателни наблюдения и опити, предложения и вдъхновение от неконвенционални източници, и творческо решение на главоблъсканицата с парченца, които на повърхността изглеждат несвързани с явлението на отвличанията, например чрез идеи, открити в окултни, гностични, шамански, религиозни или спиритуални книги. Това ще бъде обсъдено в следващата част.